

er det jo til Dels begrundet med, at det siges adskillige Gange at have vist sig, at Folk, som tog Del f. Eks. i Redningsarbejde ved Ildebrande, ikke kunde komme ind under Forsikringen. Jeg har nu ingen Tro til, at det vil ske ret tidt; i alt Fald i Landbrugsafdelingen tror jeg nok, det er almindeligt, at de kommer ind under Forsikringen. Men hvis der virkelig paa det Punkt er en Mangel i Loven, tror jeg, alle maa erkende, at der bør ændres noget ved dette Forhold. Derimod er jeg ikke helt sikker paa, at det Udtryk, her er brugt, fuldt ud dækker, hvad der kan være rimeligt at tage med. F. Eks. ved Ildebrande er det ikke altid saaledes, at de, der møder ved en saadan Lejlighed, møder som Ombud. Ude paa Landet, hvor der ikke er noget ordnet Brandvæsen, er det jo almindeligt, at alle, som har et Indtryk af, at de kan komme til at gøre Nytte ved en saadan Lejlighed, møder uden Hensyn til, om de har Ordre dertil eller ikke, og hvis nogen saa ved den Lejlighed kommer til Skade, vilde jeg egentlig mene, det var rigtigt, de kunde komme ind under Erstatningsretten uden Hensyn til, om de møder som Ombud.

I Forbindelse dermed vil jeg gerne se lidt paa den Bestemmelse i § 3, hvor der tales om, at under saadanne Forhold, hvor der gøres Forsøg paa at redde Menneskeliv eller forhindre større Ulykker, kan Ulykkestilfælde komme ind under Loven, naar de sker i Forbindelse med Arbejde for en Arbejdsgiver eller Færden til og fra Arbejdsplads. Jeg er ikke helt sikker paa, om det vil være rigtigt at opretholde, at det kun er under saadanne Forhold, det kan komme ind under Loven og Forsikringen. Det forekommer mig, at det var værd at overveje, om det ikke skulde ske uden Hensyn til, om det stod i Forbindelse med Arbejde for en Arbejdsgiver eller med Færden til og fra Arbejdsplads. Det er jo i Virkeligheden meget tvivlsomt, om det kan siges ind under falde ind under den Arbejdsgivers Risiko, som beskæftiger en Arbejder, hvad der sker denne paa Vejen til eller fra Arbejdspladsen. Jeg vilde tro, det vilde være rigtigt i Udvalget at overveje, om der ikke kunde gives Bestemmelsen en anden Form. Det er muligt, man derved kan faa Forhold frem, som det kan være vanskeligt at faa ind under Forsikringen, men skulde det være vanskeligt, kan vi falde tilbage paa den samme Bestemmelse, som vi benytter i visse andre Tilfælde, hvor det kan komme ind under Statens Ulykkesforsikring, der saa igen faar Refusion fra Selskaberne.

Med Hensyn til borgerligt Ombud

kunde jeg ogsaa tænke mig det Forhold, at f. Eks. et Kommunalbestyrelsesmedlem ved en eller anden Lejlighed, hvor han skal være til Stede og være behjælpelig med, at et Arbejde udføres paa rette Maade, tager en Haand i med og derved kommer til Skade. Jeg tror, det vilde være urigtigt at indvende noget imod, at et saadant Tilfælde kunde drages ind under Forsikringen. Derimod kunde jeg tænke mig andre Forhold, som jeg vilde være meget mere betænkelig ved. Det er f. Eks. ikke ualmindeligt paa Landet, at Sogneraadmedlemmerne deler de forskellige Bestillinger imellem sig, og da kan maaske et Sogneraadmedlem faa den Opgave at opkræve Skatterne i et større eller mindre Distrikt. Jeg er ikke ganske sikker paa, at han i det Tilfælde, han kommer til Skade, medens han saaledes ved Lejlighed opkræver Skatterne, da skulde falde ind under Forsikringen. Saadanne Forhold kunde godt tænkes at friste til Misbrug.

I § 3 røres der ved et meget vanskeligt Spørgsmaal, idet der foreslaas, at Forsikringen, naar Arbejderforsikrings-Raadet skønner, at særlige Forhold taler derfor, ogsaa kan omfatte Ulykkestilfælde, der indtræffer under den forsikredes Færden paa Vej til eller fra Arbejdsstedet. Jeg tror, vi her er ind paa et Felt, hvor der kan opstaa mange Vanskeligheder. Det kræves ganske vist, at særlige Omstændigheder skal tale derfor, og yderligere, at den forsikrede direkte skal være paa Vej til eller fra Arbejdet. Men jeg maa i hvert Fald hævde — og jeg ser, at den højtærede Indenrigsminister er enig med mig deri —, at det paa ingen Maade vil være rigtigt at drage Færdsløst fra og til Arbejdspladsen i al Almindelighed ind under Forsikringen. Naar vi lovgiver om saadanne Forhold, som der her er Tale om, maa vi dog, selv om vi gerne vil have Loven saa human som muligt, passe paa ikke at skabe Forhold, der føles som en Urimelighed overfor dem, der skal bære Byrden. Jeg tror, alle maa indrømme, at naar der bliver Tale om, at Forsikringen skal kunne omfatte Ulykkestilfælde, der indtræffer under den forsikredes Færden til og fra Arbejdspladsen, kommer vi ind paa Forhold, som det er Arbejdsgiveren ganske umuligt at øve Indflydelse paa. Han har jo ingen som helst Indflydelse paa, hvor Arbejderen skal bo, eller paa hvilken Maade han beforder sig til eller fra Arbejdspladsen. Der staar, at det gælder, naar „den tilskadekomnes Færd er direkte foranlediget af og staar i umiddelbar Forbindelse med hans Beskæftigelse“. Det er naturligvis rigtigt at stille denne Betingelse, men ogsaa her tror jeg, der kan opstaa